

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Ἐπιστολή πρὸς Φιλιππησίους

(Ἐπιστολὴς τῆς αἰχμαλωσίας. Δέσμιος ὁ Παῦλος στήν Ῥώμη κατά τήν πρώτη φυλάκισή του καί ὑπόδικος ἔγραψε τέσσερις Ἐπιστολές, τίς: πρὸς Φιλιππησίους, Ἐφεσίους, Κολασσαεῖς καί Φιλήμονα· γι' αὐτό καί λέγονται Ἐπιστολές «τῆς αἰχμαλωσίας». Στίς Ἐπιστολές αὐτές ὁ Παῦλος εἶναι σχεδόν βέβαιος ὅτι θά ἀθωωθεῖ. Ἔτσι, ἐν ὄψει τῆς ἀπολύσεώς του, ἀποστέλλει σέ πολλές Ἐκκλησίες του, ὡς προδρόμους, Ἐπιστολές καί τρεῖς μαθητές του, τόν Τυχικό, τόν Ἐπαφρόδιτο καί τόν Ὀνήσιμο. Ὁ Τυχικός, πού θά ἐκόμιζε τήν ἰδιαιτέραν πρὸς Κολασσαεῖς καί Λαοδικεῖς Ἐπιστολή, κομίζει καί μιά ἄλλη ἐγκύκλιο Ἐπιστολή, ἡ ὁποία στήν θέση τοῦ ὀνόματος τοῦ παραλήπτου ἔχει ἐπίτηδες κενό: «Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διά θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν ... καί πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ἐφ. 1,1). Καί ὁ Τυχικός δίνει ἀντίγραφα τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς Ἐπιστολῆς στίς τοπικές Ἐκκλησίες ἀπό τίς ὁποῖες διέρχεται καί πληροφορίες περί τῆς καταστάσεως τοῦ Παύλου. Κάθε τοπική Ἐκκλησία στήν κενή θέση τοῦ παραλήπτου γράφει τό ὄνομά της. Αὐτή ἡ ἐγκύκλιος εἶναι ἡ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή τοῦ Παύλου.)

Οἱ Φίλιπποι εἶναι ἡ πρώτη πόλη τῆς Εὐρώπης πού ἄκουσε τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Παῦλο (Πράξ. 16,11-19). Ἡ Ἐκκλησία τῶν Φιλιππων ἦταν ἡ μόνη ἀπό τήν ὁποία ὁ Παῦλος δεχόταν χρήματα καί κάθε ὑλική βοήθεια. Αὐτό σημαίνει ὅτι οἱ ἐκεῖ χριστιανοί ἦταν πολύ ταπεινοί καί εὐγενεῖς. Ἀντίθετα ἀπό τούς Κορινθίους ὁ Παῦλος ὄχι μόνο δέν ἔλαβε ποτέ τίποτε, ἀλλά καί καυχόταν πρὸς αὐτούς ὅτι οὔτε ποτέ πρόκειται νά λάβει. Ἡ πόλη κτίστηκε τόν Δ' αἰῶνα π.Χ. ἀπό τόν Φίλιππο, τόν πατέρα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, καί τιμήθηκε ἀπό τόν Καίσαρα Ὁκταβιανό μέ τό νά γίνει «πόλις κολωνία» (Πράξ. 16,12), δηλαδή, ὅλοι οἱ πολῖτες της ἔγιναν γενικά Ῥωμαῖοι πολῖτες.

Ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή γράφτηκε ἀπό

διάφορες αἰτίες καί γι' αὐτό δέν ἔχει διάγραμμα στό περιεχόμενό της. Ὡς κύριες ὁμως αἰτίες συγγραφῆς τῆς Ἐπιστολῆς θά λέγαμε αὐτές: Μερικοί «κακοί ἐργάται» ἰουδαίζοντες ἔφθασαν καί μέχρι τῶν Φιλιππων, γιά νά διαβάλουν τόν Παῦλο, νά ἐκβάλουν τό κήρυγμα τοῦ Σταυροῦ καί νά ἐπιβάλουν τόν μωσαϊκό νόμο (Φιλ. 3,1-10· 17-19). Ἐπειτα καί σ' αὐτή τήν τόσο χαριτωμένη Ἐκκλησία τῶν Φιλιππων ἐμφανίστηκαν μικροεγωισμοί καί μικροδιαφορές μεταξύ γυναικῶν διακονισῶν καί ἔπρεπε νά διευθετηθοῦν τά ζητήματα αὐτά (Φιλ. 4,1-3).

Ἐπιστολή πρὸς Γαλάτας

Ἡ Γαλατία εἶναι μιά μεγάλη περιοχή τῆς Μ. Ἀσίας στό ἐσωτερικό της, μεγάλη ὅσο περίπου τό ἡμισυ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος. Οἱ Γαλάτες κατήγοντο ἀπό τήν σημερινή Γαλλία καί ἐξελληνίσθησαν ὡς πρὸς τήν γλῶσσα καί τά ἥθη· ὁ Παῦλος κήρυξε σ' αὐτούς τό Εὐαγγέλιο κατά τήν Β' καί Γ' περιοδεία του (Πράξ. 16,6. 18,23). Ἀλλά μετέβησαν στήν Γαλατία οἱ ἰουδαίζοντες καί δίδασκαν ὅτι χωρίς τήν περιτομή καί τήν τήρηση τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου δέν ὑπάρχει σωτηρία. Δηλαδή, δέν ἀρκοῦν γιά τήν σωτηρία τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀνάστασή Του, ὅτι ὁ Χριστός δέν εἶναι λυτρωτής. Καί ἔπεισαν πολλούς πιστούς Γαλάτες· διέβαλαν δέ καί τόν Παῦλο ὅτι δέν εἶναι ἀπόστολος. Γι' αὐτό οἱ Γαλάτες πρέπει νά ἀπορρίψουν τό κήρυγμά του καί νά δεχθοῦν τήν δική τους διδαχή. Καί ἔπεισαν πολλούς.

Σκοπός στήν Ἐπιστολή του αὐτή εἶναι νά καταδικάσει τό ἀνθρώπινο καί κοσμικό κήρυγμα τῶν ψευδαποστόλων καί νά στηρίξει τό κλονισθέν στήν συνείδηση τῶν Γαλατῶν ἀποστολικό του κύρος.

Ἡ Θεία Λειτουργία (κᾶ μέρος)

Η ΤΡΙΑΔΙΚΗ ΔΩΡΕΑ

Ἀπό τό ὕψος τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, ὅπου βρίσκεται, τώρα ὁ ἱερέας στρέφεται πρὸς τὸν λαό, καί σηκώνοντας τὸ δεξί του χέρι τὸν εὐλογεῖ λέγοντας συγχρόνως: «*Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρὸς καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν*».

Ὅπως ἡ θεία Λειτουργία ἀρχίζει μετὰ Τριαδική εὐλογία, μετὰ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...*», ἔτσι καί τώρα ἀρχίζουμε τὴν ἁγία Ἀναφορά μετὰ Τριαδική εὐλογία· γιατί ἀναφέρεται στὴν Ἁγία Τριάδα ἡ εὐλογία τοῦ ἱερέως «*ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...*». Εἶναι παρμένη ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή ἡ εὐλογία αὐτή, ὁ ὕμνος αὐτός· μετὰ τὸν ὕμνο αὐτὸ τελειώνει ἡ Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου.

Γνωρίζουμε ὅτι τὰ τρία Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι ὁμοούσια. Ἀπὸ πλευρᾶς ὅμως ὑπαρκτικῆς αἰτίας μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Πατέρας εἶναι ἀναίτιος καί αὐτοαίτιος, ὁ δὲ Υἱὸς καί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι αἰτιατὰ τοῦ Πατρὸς· ὅτι δηλαδή προῆλθαν ἀχρόνως ἀπὸ τὸν Πατέρα. Μετὰ τὴν γέννηση ὁ Υἱὸς καί μετὰ τὴν ἐκπόρευση τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀπὸ τὸν Πατέρα γεννᾶται ὁ Υἱὸς καί ἐκπορεύεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· γι' αὐτὸ καί ὁ Πατέρας λέγεται «*θεογόνος πηγὴ*», «*ρίζα καί πηγὴ τῆς θεότητος*». Γι' αὐτὸ καί συνήθως ἀναφέρουμε πρῶτα τὸν Πατέρα, μετὰ τὸν Υἱὸ καί ἔπειτα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ τρία Πρόσωπα εἶναι ὁμοούσια, μπορεῖ νὰ ἀλλαγῆ καί ἡ σειρά τῶν θείων ὀνομάτων.

Στὴν ἐδῶ λοιπὸν εὐλογία τοῦ ἱερέα, ὅπου ἀρχίζει ἡ ἁγία Ἀναφορά, ἀναφέρεται πρῶτα ὁ Υἱὸς, μετὰ ὁ Πατέρας καί ἔπειτα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἄς προσέξουμε δὲ τί ἀγαθὰ μᾶς προσφέρει κάθε Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος: Χάρη ὁ Υἱὸς, ἀγάπη ὁ Πατέρας, κοινωνία τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀπὸ τὴν πηγὴ, πού εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα, διὰ τῆς ὁδοῦ, πού εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Υἱοῦ, ἔρχεται σε μᾶς ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Ἄς παραθέσουμε τὸ ὠραῖο σχόλιο τοῦ ἱεροῦ Καβάσιλα στὴν Τριαδική αὐτὴ Δωρεὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἱερέως: «*Ἡ εὐχὴ αὐτὴ εἶναι ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ μακαρίου Παύλου καί μᾶς προσφέρει τὰ ἀπὸ τὴν Ἁγία Τριάδα ἀγαθὰ, κάθε τέλειο δῶρο. Καί αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ τὰ ὀνομάζει μετὰ ἰδιαίτερο ὄνομα γιὰ κάθε μίαν ἀπὸ τῆς μακάριες Ὑποστάσεις. Ἀπὸ τὸν Υἱὸ*

Χάρη, ἀπὸ τὸν Πατέρα ἀγάπη, ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κοινωνία. Πραγματικά, ἐπειδὴ ὁ Υἱὸς χωρὶς νὰ συνεισφέρουμε τίποτα, ἀλλὰ καί χρωστώντας ἀκόμη ποινές, μᾶς πρόσφερε τὸν ἑαυτὸ Του Σωτήρα, ἡ πρόνοιά του γιὰ μᾶς εἶναι Χάρις. Καί ἐπειδὴ ὁ Πατέρας διὰ μέσου τῶν Παθῶν τοῦ Υἱοῦ, συμφιλιώθηκε μετὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καί ἀγάπησε τοὺς ἐχθροὺς, γι' αὐτὸ ἡ προσφορά Του σὲ μᾶς ὀνομάζεται ἀγάπη. Ἐπειδὴ τέλος «ὁ πλούσιος κατὰ τὸ ἔλεος» ἔπρεπε νὰ μοιρασθεῖ τὰ ἀγαθὰ του μετὰ τοὺς συμφιλιωμένους ἐχθροὺς, αὐτὸ τὸ πραγματοποιεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀφοῦ κατέβηκε στοὺς Ἀποστόλους. Γι' αὐτὸ ἡ ἀγαθότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ὀνομάζεται κοινωνία¹».

Τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ δόθηκαν στοὺς ἀνθρώπους ὅταν ὁ Χριστὸς ἦρθε στὴν γῆ· τὰ λάβαμε μετὰ τὸ Βάπτισμά μας. Δέν πρέπει ὅμως νὰ τὰ χάσουμε, ἀλλὰ νὰ τὰ κρατήσουμε μέχρι τέλους. Καί πραγματικά τὰ χάνουμε, ἂν δέν καθαρεύουμε στὴν ψυχὴ. Αὐτὴ τὴν ἔννοια ἔχει ἡ εὐχὴ ἐδῶ τοῦ ἱερέα, κατὰ τὴν ἔρμηνεία πάλι τοῦ ἱεροῦ Καβάσιλα: «*Ὅχι νὰ τὰ ἀποκτήσουμε, ἀφοῦ ἤδη μᾶς δόθηκαν, ἀλλὰ νὰ μᾶς μείνουν· νὰ μὴν τὰ χάσουμε!*

Ἀλλὰ εἶναι πάλι πολὺ ὠραία καί ἡ ἀντευχὴ τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, γιατί δέν εἶναι μόνο ὁ ἱερεὺς πού δρᾷ στὴν θεία λατρεία. Εἶναι καί ὁ λαός. Ὁ λαὸς λοιπὸν, ἀφοῦ λάβει τὴν εὐλογία τοῦ ἱερέα μετὰ τὸ «*Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...*», ἀντεύχεται πρὸς αὐτόν: «*Καί μετὰ τοῦ πνεύματός σου*». Ἐχουν δὲ τὸ δικαίωμα καί οἱ λαϊκοὶ νὰ λέγουν τέτοια εὐχὴ πρὸς τὸν ἱερέα, γιατί καί αὐτοὶ ἔχουν τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὡς κεκτημένοι τὴν σφραγίδα τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος. Ἐδῶ στὴν θεία Λειτουργία ὁ ἕνας εὐχεται γιὰ τὸν ἄλλο, ὁ ἱερέας γιὰ τὸν λαό, ὁ λαὸς γιὰ τὸν ἱερέα, ἐκπληρώνοντας ἔτσι τὴν ἀποστολικὴ ἐντολή «*εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων*» (Ἰακ. 5,16).

Μετὰ τὸ νὰ δίνει καί ὁ λαὸς εὐχὴ στὸν ἱερέα κατὰ τὴν θεία Λειτουργία καταλαβαίνουμε μυστικά, ὅπως ἐρμηνεύει ὁ Χρυσόστομος, ὅτι δέν τὰ ἐνεργεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ἱερέας, ὅσα γίνονται στὴν θεία Λειτουργία, «*ἀλλ' ἡ τοῦ Πνεύματος Χάρις, ἡ ἐν αὐτῶ παρούσα καί τοῖς πᾶσιν ἐφιπταμένη, τὴν μυστικὴν ἐκείνην θυσίαν κατασκευάζει²*».

Συνεχίζεται...

¹ ΕΠΕ Φιλοκαλία, τ.22, σελ. 137

² MPG 50,458-9.

4 ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ μέρος Γ'

«Οί μάρτυρες του Ἰεχωβά», ὄχι μόνο μέ μποροῦν νὰ χαρακτηρίζονται, πολλῶ δὲ μᾶλλον νὰ ὀνομάζονται Χριστιανοί, ἀλλὰ μᾶλλον ἀλλὰ ὁμοιάζουν περισσότερο μέ τούς μουσουλμάνους. Μιά προσεκτική μελέτη τῶν δοξασιῶν τους ἀποδεικνύει ὅτι οἱ περὶ Θεοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος διδασκαλίες τους εἶναι σχεδὸν ταυτόσημες. Τὸ ἴδιο ταυτόσημες εἶναι καὶ οἱ περὶ «σωτηρίας» (ὑποταγὴ στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ), οἱ περὶ ὁ ὑλικοῦ παραδείσου, κλπ. Κατὰ συνέπεια θὰ ἦταν ὀρθότερο νὰ ὀνομάζονται «Μουσουλμάνοι Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», ἔχοντας περισσότερη συγγένεια οἱ δοξασίες τους!

Πρόκειται ἐπίσης γιὰ ἄκρως ρατσιστικὴ ὀργάνωση, διότι διαχωρίζει τὰ μέλη της στὸ «Κυβερνὸν Σῶμα», ἀπὸ στὸν «πολὺ ὄχλο», τούς «δούλους τῆς Βασιλείας», δηλαδή τούς ὀπαδούς τους. Γιὰ μὲν τούς πρώτους «προορίζει» τὴν «οὐράνια διακυβέρνηση», γιὰ δὲ τούς δεύτερους τὴν «αἰώνια ἐγκατοίκηση στὴ γῆ», τὴν ὁποία θὰ «ἀποκτήσουν» μέ τὴν τυφλὴ καὶ ἄκριτη ὑποταγὴ στους πρώτους! Στὰ περιοδικὰ τους ἀναφέρουν πῶς ὅσοι δὲν εἶναι ὑποταγμένοι στὸ θέλημα τῆς ἑταιρείας, δὲν εἶναι «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», «σύντομα» θὰ γίνεῖ ὁ Ἄρμαγεδδῶν,

θὰ σφαχτοῦν καὶ θὰ πλύνουν τὰ πόδια τους ἐκεῖνοι στὸ αἷμα των μὴ Χιλιαστῶν³! Αὐτὴ ἡ προσδοκία τους εἶναι ἓνα μικρὸ δεῖγμα τοῦ μίσους ποὺ κρύβουν στὴν ψυχὴ τους γιὰ τούς μὴ ὀπαδούς τῆς ἑταιρείας, καὶ μιὰ ἀπόδειξη τοῦ προσωπείου τῆς «ἀγάπης», ποὺ «φοροῦν» ὅταν

κάνουν προσηλυτισμό!

Συνοψίζοντας, δὲν πρόκειται γιὰ θρησκεία, ἀλλὰ γιὰ ἐμπορικὴ ἑταιρεία, ἡ ὁποία ἐμπορεύεται ἔντυπά της δικῆς της ἐμπνεύσεως. Οἱ δὲ ὀπαδοὶ τῆς πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἄμισθοι ὑπάλληλοι τῆς ἑταιρείας! Γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τούς ἐλέγχει, ἀσκεῖ ἰσχυρότατο καὶ μεθοδευμένο ψυχολογικὸ ἐξαναγκασμό, μέ τὸ ψευτοδίλημμα: μένοντας στὴν ἑταιρεία καὶ δουλεύοντας γι' αὐτὴν σώζεσαι, κατὰ τὴν «καταστροφὴ τοῦ Ἄρμαγεδδῶνα», φεύγοντας ἀπὸ αὐτὴ χάνεσαι!

Συνεχίζεται...

ΟΣΙΟΣ

ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ Ο ΑΘΩΝΙΤΗΣ (+1938)

(24 Σεπτεμβρίου)

Ὁ ἅγιος Σιλουανός, Ρῶσος στὴν καταγωγὴ, μεγάλωσε καὶ ἀνδρώθηκε πνευματικὰ στὸ Ρωσικὸ Μοναστήρι τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

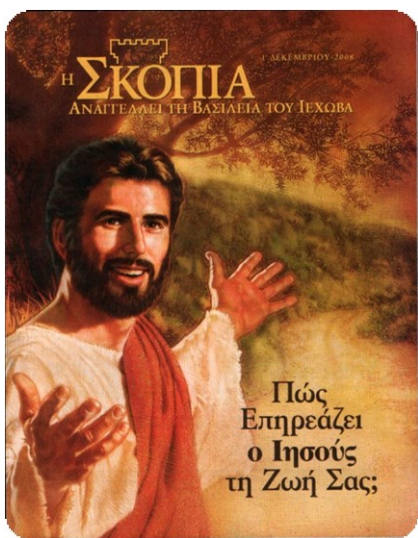
Στὸ θαυμάσιο βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιμ. Σωφρονίου «Ὁ Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης», ποὺ ἐξέδωσε ἡ Ι. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου τοῦ Ἑσσεξ Ἀγγλίας, μπορεῖ νὰ βρῆ ὁ ἀναγνώστης ὅσα ἔχουν σχέση μέ τὴν θεάρεστη ζωὴ τοῦ ὁσίου, καθὼς καὶ τὶς θαυμάσιες γραφές του. Στὸν περιορισμένο χῶρο τοῦ παρόντος θὰ ἀναφερθοῦμε σὲ δύο μόνο σημεῖα τῆς θεάρεστης ζωῆς του.

Πρώτον, τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον στὸ ὁποῖο γεννήθηκε ὁ 1866, τὸν βοήθησε πολὺ στὴν μετέπειτα ἐξέλιξή του. Εἶναι γνωστὸ ὅτι παίζει σημαντικό ρόλο στὴν διάμορφωσή του χαρακτήρα καὶ τῆς ἐν γένει προσωπικότητος τῶν παιδιῶν ἡ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἐπικρατεῖ μέσα στὴν οἰκογένεια. Οἱ γονεῖς τοῦ ἦσαν ἀπλοὶ χωρικοί, ἀλλὰ μέ βαθειὰ πίστη στὸν Θεό. Ἐλεγε ὁ ἴδιος γιὰ τὸν πατέρα του: «*Ἐγὼ εἰς τὸ μέτρον τοῦ πατρός μου δὲν ἔφθασα. Ἐκεῖνος ἦτο ἐντελῶς ἀγράμματος· καὶ τὸ “Πάτερ ἡμῶν” εἰσέτι ἀπήγγελλεν ἐσφαλμένως· ἔμαθεν αὐτὸ ἐξ ἀκοῆς ἐν τῷ ναῶ, ἀλλ’ ἦτο πράος καὶ σοφὸς ἄνθρωπος*». Μάλιστα, διηγόταν διάφορα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν ζωὴ στὸ πατρικὸ του σπίτι. Θὰ ἀναφέρουμε ἓνα πολὺ χαρακτηριστικὸ.

Κάποτε θέριζαν στὸ χωράφι καὶ ἦταν ἡ σειρά τοῦ νεαροῦ Συμεῶν (τὸ κοσμικὸ του ὄνομα) νὰ μαγειρέψη. Ζέχασε ὅτι ἦταν Παρασκευὴ καὶ ἔβρασε χοιρινὸ κρέας ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔφαγαν ὅλοι. Μετὰ ἀπὸ ἕξι μῆνες, μιὰ γιορτινὴ ἡμέρα, ὁ πατέρας τοῦ τοῦ εἶπε μειδιώντας: «*Ἐνθυμεῖσαι τέκνον μου, ὅτι ἔδωκας εἰς ἐμέ νὰ φάγω χοιρινὸν κρέας εἰς τὸν ἀγρόν; Ἦτο Παρασκευὴ· πιστεύσον ἔτρωγον τοῦτο ὡς νὰ ἦτο πτώμα*». Καὶ στὴν ἀπορία τοῦ Συμεῶν γιὰ τὸν ὅτι εἶπε τότε, ἀπάντησε: «*Δὲν ἤθελον τέκνον μου νὰ προκαλέσω ταραχὴν εἰς σε*».

Δεύτερον, οἱ γραφές τοῦ φανερῶνουν ὄχι τὸν στοχαστὴ θεολόγο, ἀλλὰ τὸν θεόπτη ἅγιο. Σὲ αὐτὲς ὁμιλεῖ συνεχῶς γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη. Εἶδε τὸν ζῶντα Χριστὸ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ εἶναι πράγματι θεοδίδακτος θεολόγος. Γνώριζε πολὺ λίγα γράμματα, ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ ρέει ὅπως τὸ γάργαρα νερὸ καὶ ἔτσι ἤσυχρα εἰσχωρεῖ μέσα βαθειὰ καὶ δροσίζει τὴν ψυχὴ ποὺ διψᾷ γιὰ λόγον Θεοῦ.

Στὶς γραφές του ἐξιστορεῖ καὶ ἀρκετὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἔγιναν ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἐν τούτοις τὰ ἀναφέρει σὲ τρίτο πρόσωπο σὰν νὰ ἔγιναν ἀπὸ ἄλλους. Ἀλλὰ πιστεύουμε ὅτι τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τοῦ Ὀσίου δὲν εἶναι τόσο οἱ σωματικὲς θεραπείες, ὅσο ἡ πνευματικὴ ἀναγέννηση ποὺ προξενεῖται ἀπὸ τὴν μελέτη τοῦ βίου καὶ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν του. Ἡ δοκιμὴ θὰ σᾶς πείσει. «Γεύσασθε καὶ ἴδετε»!

³ Περιοδικό Σκοπία, 1968, σ.83

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2014**

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Σεπτέμβριος έχων ημέρας 30 Η ημέρα έχει ώρας 12 και η νύξ ώρας 12	1 Άρχή ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους Θ.Λειτουργία & Ἁγιασμός 7.00 π.μ.					6 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ
7 ΚΥΡΙΑΚΗ Πρὸ τῆς Ἑψώσεως Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	8 Γενέσιο τῆς Θεοτόκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται καθημερινῶς στὸ Ναό μας στὶς 6.00 μ.μ.		13 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ
14 ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Νηστεία Κατάλυσις μόνο οἴνου & ἐλαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		16 Ἁγ.Μεγαλομ. Εὐφημίας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως τελεῖται κάθε Τρίτη. Στὶς 9 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. 16, 30 Σεπτεμβρίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.		20 Ἁγ.Μεγαλομ. Εὐσταθίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ
21 ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν Ἑψώσιν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΓΡΑΦΩΝ			ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ 8.30 μ.μ ἕως 01.00 π.μ.	26 Ἁγ.Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	27 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
28 ΚΥΡΙΑΚΗ Α' Λουκᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.						Οἱ ἱερεῖς διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 3^ο Τεύχος 32^ο Σεπτέμβριος 2014